GREGORIUS MAGNUS. LEO MAGNUS

1. Viertel 12. Jh. Seite 111v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36532
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

uel extremũ aliqd̃ signũ fecisset. aminore frẽ increpatus increpationis uerba pacientẽ audiret. Nichil enĩ signi fecim⁹. ⁊ si quis nos fortasse de actione nr̃a rep̃hendent. statĩ intumescim⁹. magnos quosdã nos tacti cogitam⁹. uirtutes nobis adamimũ dedu cimus. ⁊ ia quas ñ habemus. At cont̃ petrus cũ uirtutib̃ humilis inrep̃hensione pmansit. Si porta surrexit in altitudinẽ. Hanc aut̃ tantã mansuetudinẽ nos imitari ñ possum⁹. si quia pauim̃tũ sum⁹. longe inferius iacemus. Sunt ũ ñnulli qui ñ petrũ aplõ pncipẽ. si quendã aliũ eo nomine qui a paulo ẽ rep̃hensus accipiunt. Qui si pauli apli studiosius uerba legissent. ista ñ dicerent. Dicturus enim paulus cũ uenisset petrus antiochiã in faciẽ ei restiti. ut de quo petro loqueret̃ ostenderet. in ipso suę narrationis initio pmisit dicens. credidi ẽ m̃ euglm̃ pputii. sic petro circũcisionis. qui enĩ opatus ẽ petro in apostolatu circũcisionis. opatus ẽ ⁊ michi inĩgentes. Patet g̃ de quo petro paulus loquit̃. quẽ ⁊ aplm̃ nominat. ⁊ p̃fuisse euglo circũcisionis narrat. Et fuer̃ quidam qui sedã petri eplã in qua eplę pauli laudatę s. eius dicerẽt ñ fuisse. Si si eid̃ eplę uerba pensare uoluissent.

longe alit̃ sentire poterant. In ea quippe scriptũ ẽ. uoce delapsa ad eũ huiũmodi ⁊ magnifica glã. hic ẽ filius m̃s dilectus in quo m̃ cõplacui. atq; subiungit̃. ⁊ hanc uocẽ nos audiuim⁹ cũ ẽem̃s cũ ipso in monte sc̃o. Legant itaq; euglm ⁊ petrus agnoscunt quia cũ uox ista de cęlo uenit. petrus aplis in monte cũ dno stetit. Ipse aut̃ hanc eplã scripsit. qui hanc uocẽ in monte de dno audiuit. Si quia pauca de petro dixim⁹. nunc si placet ad pauli mansuetudinẽ cũ ertam⁹. ⁊ pensemus si possum⁹ ille qui tanti ardoris ẽ in zelo p̃dicationis. ut aplõ quoq; p̃mo ũparet̃ret. quantę sit mansuetudinis in studio longanimitatis. Iaceam⁹ aut̃ quod ter uirgis cesus ẽ. quod semel lapidatus. quod ter naufragiũ fecit. qd̃ nocte ac die in profundo maris fuit. qd̃ a iudeis quinquies quadragenas una min⁹ accepit. Minus enĩ animũ ad iracundiã cõmouent ea mala quę nobis ab aptis aduersariis irrogant̃. hoc plus solet dolere qd̃ a proprijs patimur. Vnde ⁊ ipsa uerbis p psalmistã contra traditorẽ suum